

THINKING HAT

ฉบับที่ ๔/๒๕๕๖
(พฤศจิกายน ๒๕๕๖)

From the editor

Thinking Hat ฉบับนี้ห่างหายไปนาน จากเดิมที่คาดว่าจะออกราวต้นเดือนตุลาคม ข้อแก้ตัวที่ฟังไม่ค่อยขึ้นคือ กองบรรณาธิการเล็กๆ ของเราและนักเขียนรับเชิญทั้งหลายมีภารกิจมากมายช่วงปลายปีงบประมาณ จึงต้องขอภัยมา ณ ที่นี้ด้วย

ฉบับนี้ เรานำเสนอข่าวและบทความเกี่ยวกับการประชุมเอกอัครราชทูตและกงสุลใหญ่ภูมิภาคต่าง ๆ ในปีงบประมาณ ๒๕๕๖ การทูตของโคลอมเบียในช่วงเปลี่ยนผ่านผู้นำ ผลการดูงานด้านพหุวัฒนธรรมที่นิวซีแลนด์ของคณะผู้แทนภาคส่วนต่าง ๆ จากจังหวัดชายแดนภาคใต้ และข้อริเริ่มของไทยเรื่อง Thai-Africa Initiative

เรายังขอแนะนำหนังสือที่น่าอ่านมากที่สุดเล่มหนึ่ง ชนิดที่ต้องอ่านทุกตัวอักษรแม้แต่เชิงอรรถก็พลาดไม่ได้ ชื่อ David and Goliath เขียนโดยนาย Malcolm Gladwell เจ้าของผลงานอันลือชื่อก่อนหน้านี้ เช่น Tipping Point, Blink, Outliers โปรดไปตามหากันมาอ่านได้ ร้านหนังสือในไทยก็มีวางขายแล้ว พบกันอีกครั้งกับ Thinking Hat ฉบับปีใหม่ ๒๕๕๗ อีกไม่นานเกินรอ

กองบรรณาธิการ

In this hat

หน้า ๒

การประชุมเอกอัครราชทูตของไทยในประเทศอาเซียนกับผู้ว่าราชการจังหวัดทั่วประเทศ

หน้า ๓

การประชุมเอกอัครราชทูตและกงสุลใหญ่ภูมิภาคตะวันออกกลาง

หน้า ๕

การประชุมเอกอัครราชทูตและกงสุลใหญ่ภูมิภาคแอฟริกา

หน้า ๗

Thai-Africa Initiative

หน้า ๙

โคลอมเบียกับการทูตในช่วงเปลี่ยนผ่านสำคัญของประเทศ

หน้า ๑๓

เรียนรู้จากนิวซีแลนด์ - สังคมพหุวัฒนธรรม

หน้า ๑๖

Book Review: David and Goliath โดย Malcolm Gladwell

การประชุมเอกอัครราชทูตของไทยในประเทศอาเซียนกับ ผู้ว่าราชการจังหวัดทั่วประเทศ

สาธิตี ผลประไพ

เมื่อวันที่ ๑๖ - ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๖ กระทรวงการต่างประเทศร่วมกับกระทรวงมหาดไทยจัดการประชุมร่วมระหว่างเอกอัครราชทูตและกงสุลใหญ่ของไทยประจำภูมิภาคอาเซียนและจีนตอนใต้ (คุนหมิงและหนานหนิง) กับผู้ว่าราชการจังหวัดทั่วประเทศ เพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธานเปิดการประชุมและมอบนโยบายแก่ผู้เข้าร่วม ซึ่งนอกจากจะมีเอกอัครราชทูตและ กงสุลใหญ่จากภูมิภาคอาเซียนและจีนตอนใต้ และผู้ว่าราชการจังหวัดทั่วประเทศแล้วยังมีผู้แทนจากส่วนราชการต่าง ๆ รวมถึงภาคเอกชน ภาควิชาการ และภาคประชาสังคมเข้าร่วมด้วย

เป้าหมายร่วม

เอกอัครราชทูตและกงสุลใหญ่ประจำภูมิภาคอาเซียน รวมทั้งผู้ว่าราชการจังหวัด ได้หารือเกี่ยวกับแนวทางการประสานงานระหว่างกัน เพื่อเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน โดยใช้ประโยชน์จากจุดแข็งของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด รวมทั้งประสานยุทธศาสตร์จังหวัดกับยุทธศาสตร์ประเทศ ยุทธศาสตร์ต่อประเทศเพื่อนบ้าน และยุทธศาสตร์การเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของไทย โดยส่งเสริมให้จังหวัดเป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทานของภูมิภาค รวมทั้งสร้างกลไกการทำงานร่วมกันและการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกัน โดยเฉพาะระหว่างที่มประเทศไทยทั้งในและนอกประเทศ และระหว่างผู้ว่าราชการจังหวัด โดยสถานเอกอัครราชทูตและสถานกงสุลใหญ่จะมีบทบาทในการประสานและติดตามข้อมูลเชิงลึกที่เป็นประโยชน์ เพื่อผู้ว่าราชการจังหวัดต่าง ๆ จะได้นำไปประกอบการกำหนดยุทธศาสตร์ นโยบายและแนวทางการดำเนินงานของจังหวัด เช่น การส่งเสริมการค้าขายสินค้า OTOP สินค้าเกษตร การหาทางแก้ไขปัญหามาตรการกีดกันการค้าที่ไม่ใช่ภาษี เป็นต้น

ความมั่นคงและก้าวหน้าของประเทศเพื่อนบ้าน คือความมั่นคงและก้าวหน้าของเราด้วย

เอกอัครราชทูตและกงสุลใหญ่ประจำประเทศอาเซียน รวมทั้งผู้ว่าราชการจังหวัด ย้ำถึงการรักษาความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้าน การส่งเสริมความสงบเรียบร้อยในพื้นที่ชายแดน การแก้ปัญหาเส้นเขตแดน ปัญหายาเสพติด และการพัฒนาพื้นที่ชายแดน โดยส่งเสริมบทบาทของจังหวัดที่มีพื้นที่ติดกับประเทศเพื่อนบ้าน และเห็นพ้องว่าปัญหาเร่งด่วนที่ต้องดำเนินการแก้ไข ได้แก่ แรงงาน ยาเสพติด การลักลอบตัดไม้ อาชญากรรมข้ามแดน ซึ่งหลายกรณีจำเป็นต้องป้องกันด้วยการเร่งพัฒนาพื้นที่ชายแดน

ภาพประกอบจาก

1. longliveirony.com/wp-content/uploads/2012/11/thenational_uselection_aseanfinal.jpg
2. www.nesdb.go.th

Connectivity

การส่งเสริมความเชื่อมโยงระหว่างกัน เช่น การสร้างถนน สะพาน ด้านชายแดน รวมถึงการปรับปรุงกฎหมายระเบียบจำเป็นจะต้องให้ เอกอัครราชทูตและกงสุลใหญ่ประจำประเทศอาเซียนและผู้ว่าราชการจังหวัดเน้นว่าต้องสอดคล้องกับประเทศเพื่อนบ้านและในอาเซียนเพื่อให้อาเซียนเป็นศูนย์กลางของการค้าและการลงทุนของคนและสินค้าเป็นไปได้อย่างสะดวกขึ้น รวมทั้งให้ความสำคัญกับพื้นที่ในจังหวัดที่อยู่ตามแนวระเบียงเศรษฐกิจต่าง ๆ

สู่ประชาคมอาเซียน

เอกอัครราชทูต กงสุลใหญ่ประจำประเทศอาเซียนและผู้ว่าราชการจังหวัด เห็นว่าในการก้าวไปสู่ประชาคมอาเซียน ไทยต้องใช้ศักยภาพและจุดแข็งของไทยให้เต็มที่ เช่น ใช้ประโยชน์จากที่ตั้งของไทยที่อยู่กลางภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เพื่อส่งเสริมให้ไทยเป็นศูนย์กลางในการเชื่อมโยงด้านกายภาพทั้งในและนอกภูมิภาค พร้อมกับเน้นการเชื่อมโยงกันในระดับประชาชน ส่งเสริมการมีองค์ความรู้ มีความเข้าใจที่ถูกต้อง และการมีทัศนคติที่ดีต่อประเทศต่าง ๆ ในอาเซียน ทั้งในเรื่องประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม การปกครอง สังคมและวัฒนธรรม ซึ่งทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน ต้องมีส่วนร่วมอย่างแข็งขัน

ที่ประชุมมีความเข้าใจร่วมกันว่า การเข้าสู่ประชาคม ทั้งนี้อาเซียนไม่ใช่เหตุการณ์ (event) ที่จะเกิดขึ้นในวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ แต่เป็นกระบวนการ (process) ที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง

บูรณาการ

ที่ประชุมเห็นว่ามีแนวทางบูรณาการการทำงานร่วมกันได้หลายวิธี เช่น เอกอัครราชทูตและกงสุลใหญ่เชิญผู้ว่าราชการจังหวัดชายแดน เข้าร่วมการประชุมที่ประเทศไทยอย่างน้อยปีละครั้ง การมีช่องทางติดต่อกันได้อย่างรวดเร็ว การเชื่อมโยงเว็บไซต์และใช้ social media ให้เป็นประโยชน์ รวมถึงการร่วมกันกำหนดยุทธศาสตร์ การเคลื่อนย้ายคนและสินค้า แก้ไขปัญหาและอุปสรรคบริเวณชายแดนและจังหวัดที่เชื่อมต่อ ตลอดจนการจัดระเบียบชายแดนในภาพรวม เป็นต้น อนึ่ง การประชุมระหว่างเอกอัครราชทูตและกงสุลใหญ่ประจำภูมิภาคอาเซียนและจีนตอนใต้ กับผู้ว่าราชการจังหวัดทั่วประเทศครั้งนี้ นับเป็นครั้งแรก และเป็นเรื่องน่ายินดีที่มีผู้แทนส่วนราชการต่าง ๆ รวมถึงภาคเอกชนมาร่วมแลกเปลี่ยนข้อมูลและข้อคิดเห็นด้วย จึงถือเป็นจุดเริ่มต้นที่ดีของการบูรณาการเต็มรูปแบบ

การประชุมเอกอัครราชทูตและกงสุลใหญ่ภูมิภาคตะวันออกกลาง

อวันดา อมตวิวัฒน์

เมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๖ กระทรวงการต่างประเทศได้จัดการประชุมเอกอัครราชทูตและกงสุลใหญ่ประจำภูมิภาคตะวันออกกลางที่กระทรวงการต่างประเทศ โดยมีรองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ เป็นประธาน และมีเอกอัครราชทูตและกงสุลใหญ่ของไทยจากประเทศอิสราเอล กาตาร์ บาห์เรน คูเวต มัสกัต อิหร่าน จอร์แดน สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ ซาอุดีอาระเบีย ผู้บริหารกระทรวงฯ ผู้แทนส่วนราชการอื่น ๆ และผู้บริหารระดับสูงของภาคเอกชน อาทิ กระทรวงพลังงาน กระทรวงคมนาคม กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา สำนักข่าวกรองแห่งชาติ

ภาพประกอบจาก

1. catherinepain.co.uk/cartoonsillustrations/egypt-cartoon-updated
2. lh6.googleusercontent.com/wd95lfgD2LE/TW48Bq2FStt/AAAAAAGDE/RLjms-QtH_k/s640/arial.jpg

สภาความมั่นคงแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวง
แรงงาน กระทรวงกลาโหม ธนาคารเพื่อการส่งออกและ
นำเข้าแห่งประเทศไทย ผู้บริหารสภาธุรกิจตลาดทุนไทย/
สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สภาหอการค้าไทย
สมาคมธนาคารไทย บริษัทไทยยูเนียน โฟรเซน โปรดักส์
บริษัทปูนซิเมนต์ไทย บริษัทเจริญโภคภัณฑ์ บริษัททีพีไอฟู๊ดส์
เข้าร่วม

รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการ
ต่างประเทศกล่าวต่อที่ประชุมว่า การเปลี่ยนแปลงทาง
การเมืองในภูมิภาคตะวันออกกลางทำให้ไทยต้อง
ทบทวนยุทธศาสตร์การดำเนินนโยบายของไทยต่อภูมิภาคว่า
มีความเหมาะสมหรือไม่ และไทยได้ใช้ประโยชน์จาก
ความเปลี่ยนแปลงในภูมิภาคให้เป็นประโยชน์แก่ไทย
มากขึ้นเพียงใด ภูมิภาคนี้ยังมีความสำคัญต่อไทยใน
ด้านเศรษฐกิจมาก เนื่องจากเป็นแหล่งพลังงานที่สำคัญ
และเป็นตลาดสำหรับการส่งออกสินค้าการเกษตรของไทย
นอกจากนี้ รัฐบาลยังเน้นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับ
องค์การความร่วมมืออิสลาม (OIC) และการมีบทบาทใน
กรอบความร่วมมือเอเชีย (ACD) ซึ่งไทยเป็นผู้ริเริ่มและจะ
เป็นเจ้าภาพจัดการประชุมระดับผู้นำ ACD ครั้งที่ ๒ ในปี
๒๕๕๘

ที่ประชุมได้หารือถึง (๑) ความสำคัญของการดำเนิน
นโยบายการทูตเชิงเศรษฐกิจ เนื่องจากประเทศในตะวันออกกลาง
นำเข้าสินค้าอุปโภคบริโภคจากต่างประเทศถึงร้อยละ ๘๐
และการเยือนของนายกรัฐมนตรีเป็นการขยายโอกาสทางการ
ค้าให้แก่สินค้าไทยในสาขาต่าง ๆ มากขึ้น (๒) การทำงาน
ของทีมประเทศไทยในแต่ละประเทศ ซึ่งประสบปัญหา
ข้อจำกัดด้านงบประมาณ และอัตรากำลัง และต้องการ
การสนับสนุนในเรื่องดังกล่าวจากหน่วยงานต้นสังกัดมากขึ้น
(๓) การเพิ่มบทบาทของไทยในเวทีโลก เนื่องจากประเทศ
ในตะวันออกกลางจะให้ความสำคัญกับประเด็นปัญหา
ภายในภูมิภาคของตนมากกว่าประเด็นที่ไกลตัว ดังนั้น
ไทยต้องเพิ่มความช่วยเหลือหรือมีบทบาทมากขึ้นในประเด็น
ที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับภูมิภาค อาทิ ปัญหาปาเลสไตน์
หรือซีเรีย (๕) ความร่วมมือในลักษณะไตรภาคีระหว่าง
ไทย-ตะวันออกกลาง-แอฟริกา ภายใต้กรอบ Thai-Africa

Initiative (๖) การเพิ่มความร่วมมือกับอิสราเอลในฐานะ
ประเทศที่มีองค์ความรู้ทางวิชาการและเทคโนโลยีด้าน
ต่าง ๆ ที่ทันสมัย ซึ่งไทยสามารถประยุกต์ใช้ให้เกิด
ประโยชน์ได้

ผู้แทนหน่วยงานราชการและภาคเอกชน ได้กล่าวถึง
ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ เช่น การขาดช่องทางในการค้า
และการลงทุน โดยเฉพาะสินค้าเกษตร ไข่สด ปลาทูน่า
กระป๋อง สับปะรดกระป๋อง เนื่องจากประสบปัญหาด้าน
ภาษี หรือมาตรการกีดกันอื่น ๆ การแสวงหาโอกาสด้าน
การค้าการลงทุน การเปิดตลาด ความเป็นไปได้ในการจัดทำ
ข้อตกลงการค้าเสรี รวมทั้งการเพิ่มความร่วมมือในด้าน
ต่าง ๆ เช่น การแลกเปลี่ยนด้านการศึกษา วิทยาศาสตร์
และเทคโนโลยี การเกษตร การแพทย์ สาธารณสุข ตลอดจน
การดูแลคนไทยและแรงงานไทยในภูมิภาคตะวันออกกลาง
และการแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์

ผู้แทนภาคเอกชนเสนอแนะให้รัฐบาล (๑) ร่วมกับ
ภาคเอกชนจัดตั้งคณะทำงานที่เรียกว่า Thailand Team
เพื่อหารือและกำหนดสินค้า/ภาคอุตสาหกรรมที่ไทย
ต้องการส่งเสริมในแต่ละประเทศและวางกลยุทธ์ทั้งใน
ระยะสั้นและระยะยาว ซึ่งจะช่วยในการส่งเสริมการส่ง
ออกสินค้าไทยไปยังภูมิภาคได้อย่างมีประสิทธิภาพ
และสามารถสนับสนุนบริษัทขนาดเล็กและขนาดกลาง
ของไทยสู่สากลได้ รวมทั้งจะช่วยให้รัฐบาลสามารถ

ติดตามผลการดำเนินงานของคณะทำงานได้อย่างต่อเนื่อง ส่งเสริมให้ประเทศในตะวันออกกลางนำเงินทุนจาก (๒) sovereign wealth fund มาลงทุนในประเทศไทยมากขึ้น เนื่องจากตลาดทุนของตะวันออกกลางมีขนาดใหญ่ถึงร้อยละ ๓๕ ของตลาดทุนทั่วโลก แต่ยังไม่ได้ให้ความสนใจตลาดทุนของไทย เนื่องจากไม่ทราบถึงศักยภาพของตลาดทุนไทย

การประชุมในครั้งนี้เป็นโอกาสในการหารือแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็น รวมทั้งร่วมกันกำหนดนโยบายและทิศทางการทำงาน และยุทธศาสตร์ไทยต่อภูมิภาคตะวันออกกลาง เพื่อเพิ่มบทบาทของไทยในภูมิภาคตะวันออกกลาง ตลอดจนการเพิ่มผลประโยชน์ของไทยในภูมิภาค

ตะวันออกกลาง และทำให้กระทรวงฯ ได้ทราบถึงโอกาส ความท้าทาย ปัญหาและอุปสรรค ตลอดจนความคาดหวัง และความต้องการของหน่วยงานราชการอื่น ๆ และภาคเอกชนที่มีต่อการดำเนินความสัมพันธ์กับประเทศ ในภูมิภาคตะวันออกกลาง เพื่อนำไปประกอบการ กำหนดนโยบายและปรับปรุงการดำเนินงานให้ตอบสนองต่อความต้องการของทุกภาคส่วน

การประชุมเอกอัครราชทูตและกงสุลใหญ่ภูมิภาคแอฟริกา

อวันดา อมตวิวัฒน์ และฉลองขวัญ ถาวรายุศม์

การประชุมเอกอัครราชทูตและกงสุลใหญ่ประจำ ภูมิภาคแอฟริกา ระหว่างวันที่ ๒๑-๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๖ ณ นครโจฮันเนสเบิร์ก แอฟริกาใต้

ประเทศไทยมีสถานเอกอัครราชทูตและสถานกงสุลใหญ่ในภูมิภาคแอฟริการวมทั้งสิ้น ๘ แห่ง ได้แก่ สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงตริโปลี กรุงดakar กรุงไคโร กรุงราบัต กรุงไนโรบี กรุงพริทอเรีย กรุงอาบูจา และสถานกงสุลใหญ่ ณ กรุงอันตานานาริโว

การประชุมทูตครั้งนี้มีขึ้นเพราะตระหนักใน ความสำคัญของภูมิภาคแอฟริกาที่เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ และสอดคล้องกับการดำเนินนโยบายเชิงรุกต่อแอฟริกาของ กระทรวงการต่างประเทศและรัฐบาลชุดปัจจุบัน แอฟริกา เป็นภูมิภาคที่กำลังเติบโตและมีศักยภาพ ไทยได้ประกาศ นโยบาย Thai-Africa Initiative เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ที่

ใกล้ชิดกับแอฟริกาในลักษณะหุ้นส่วนมากขึ้น จุดมุ่งหมาย ของไทยต่อภูมิภาคนี้ คือ การเพิ่มความสัมพันธ์ด้านเศรษฐกิจ การค้า และการเป็นตัวเชื่อมระหว่างอาเซียนกับแอฟริกา

บางข้อคิดเห็นจากการประชุมฯ มี อาทิ (๑) ประเทศ ในแอฟริกาเห็นไทยเป็นแบบอย่างของความสำเร็จด้าน การพัฒนา และต้องการเรียนรู้จากไทย โดยเฉพาะการฝึก อบรมด้านการเกษตร (เช่น การปลูกข้าว มะม่วง) และ การสาธารณสุข (เช่น การกำจัดมาลาเรีย การทำขาเทียม) (๒) หากสามารถดำเนินการให้ Thai-Africa Initiative มีความสำเร็จที่เป็นรูปธรรมได้ จะช่วยส่งเสริมบทบาทไทย ในแอฟริกาเพิ่มขึ้นอีกมาก (๓) ขณะนี้เป็นเวลาที่เหมาะสมที่ ไทยจะยกระดับความสัมพันธ์กับแอฟริกาให้เป็นลักษณะ เชิงหุ้นส่วน โดยเน้นการแลกเปลี่ยนอย่างเท่าเทียมกัน โดยมุ่งเน้นการเชื่อมโยงระหว่างไทย เอเชีย และแอฟริกา

ผ่านกลไกต่าง ๆ อาทิ Indian Ocean Rim Association for Regional Cooperation (IOR-ARC) (๔) ไทยควรพิจารณาให้ credit line กับประเทศในแอฟริกาเพื่อขยายตลาดไทยในแอฟริกา (๕) ส่วนราชการอื่น ๆ ควรมีส่วนร่วมในการดำเนินการ Thai-Africa Initiative (๖) ไทยควรมีทำที่ที่ชัดเจนต่อประเด็นภายในภูมิภาค/ที่อยู่ในความสนใจของภูมิภาคแอฟริกา เช่น peace building/ peace keeping/ UN reform/ piracy/ post-2015 development agenda และควรมีทำที่ที่ link กับ agenda ของ African Union ได้แก่ การเกษตร พลังงาน infrastructure และการศึกษา (๗) ควรผลักดันให้มีการแลกเปลี่ยนการเยือนในระดับสูงมากขึ้น โดยเฉพาะประเทศที่ไม่มีการแลกเปลี่ยนมานาน รวมทั้งกระชับความสัมพันธ์/พิจารณาเข้าร่วมในฐานะผู้สังเกตการณ์ของกรอบความร่วมมือระดับอนุภูมิภาค เช่น SADC/ ECOWAS/ EAC/ Great Lakes region เป็นต้น (๘) ไทยควรจัด priority ในการให้ความช่วยเหลือ และอาจพิจารณาจัดตั้งศูนย์พัฒนาและฝึกอบรมแบบครบวงจรในแต่ละอนุภูมิภาคของแอฟริกา (๙) ขยาย

ขอบเขตจากการให้ทุนฝึกอบรมระยะสั้น

มารวมถึงการให้ทุนการศึกษาในระดับปริญญาตรี และไม่ควรจำกัด

ผู้รับทุนเฉพาะข้าราชการของประเทศนั้น ๆ แต่ควรรวมถึงอาจารย์มหาวิทยาลัย และผู้นำชุมชนด้วย

(๑๐) รัฐบาลต้องช่วย

สนับสนุนให้ภาคเอกชนเข้าไป

ในภูมิภาค และร่วมกับภาคเอกชน

ให้ความช่วยเหลือภูมิภาค เพื่อให้การ

ดำเนินการเป็นรูปธรรมและมีประสิทธิภาพมากขึ้น นอกจากนี้ อาจพิจารณาหาพันธมิตรในการให้ความช่วยเหลือ เช่น UN/ UNDP/ FAO/ World Food Program เป็นต้น (๑๑) การให้ความช่วยเหลือต่อแอฟริกาต้องทำระยะยาว และมีหน่วยงานสนับสนุน/ เป็นคลังสมอง เช่น ผู้เชี่ยวชาญ/ อดีตทูตที่เคยประจำการในภูมิภาค

ประเด็นด้านกงสุลในภูมิภาคแอฟริกาส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องทางลบ โดยเฉพาะการลักลอบขนยาเสพติด โดยมีหญิงไทยเป็นเหยื่อ (ไนจีเรีย) และการค้ามนุษย์ (แอฟริกาใต้ และเคนยา) รวมทั้ง ปัญหาการจ้างแรงงานผ่านประเทศที่สาม โดยไม่ผ่านกระทรวงแรงงาน ทำให้สถานเอกอัครราชทูตและสถานกงสุลใหญ่ไม่มีข้อมูล (เช่น กรณีแรงงานไทย ๔ คนถูกจับเรียกค่าไถ่ในไนจีเรีย)

ที่ประชุมยังเห็นว่า โดยที่สถานเอกอัครราชทูตและสถานกงสุลใหญ่หลายแห่งในภูมิภาคอยู่ในประเทศที่เผชิญสถานการณ์รุนแรงทางการเมือง ควรเตรียมแผนการอพยพคนไทยและมีข้อมูลที่จำเป็น เช่น charter flight/ ระยะเวลาบิน/ transit visa/ ที่พักบริเวณสนามบิน/ การขอ flight clearance เป็นต้น เพื่อให้ดำเนินการได้ทันทั่วทั้งที่ และควรแจ้งข้อมูลคนไทย รวมทั้งแผนการอพยพให้สถานเอกอัครราชทูตและสถานกงสุลใหญ่อื่น ๆ ที่อยู่ในแผนสำรองทราบด้วย

ที่ประชุมยังได้รับทราบถึงปัญหา อุปสรรค ข้อจำกัดด้านงบประมาณ บุคลากร และชีวิตความเป็นอยู่ของข้าราชการประจำสถานเอกอัครราชทูตและสถานกงสุลใหญ่ในภูมิภาคแอฟริกา ซึ่งหลาย ๆ แห่งสภาพการดำรงชีวิตไม่ใช่เรื่องง่าย

กล่าวได้ว่า การประชุมเอกอัครราชทูตและกงสุลใหญ่ประจำภูมิภาคแอฟริการั้งนี้ประสบความสำเร็จอย่างยิ่ง และผลจากการประชุมได้ช่วยวางทิศทางการดำเนินงานของไทยต่อภูมิภาคแอฟริกาที่เป็นรูปธรรม อันจะช่วยกระชับความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับแอฟริกาให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้นต่อไป

Thai-Africa Initiative

นวิน จิราพันธุ์

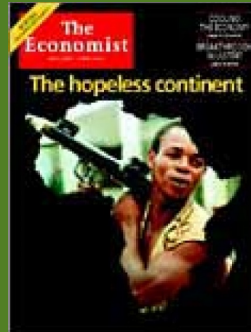
ที่มาของ Thai-Africa Initiative

ไทยมีความจำเป็นที่จะต้องส่งเสริมความสัมพันธ์กับทวีปแอฟริกาเพื่อเปิดสู่ทางการค้าและความร่วมมือทางเศรษฐกิจให้กับประเทศไทย เนื่องจากแอฟริกาเป็นภูมิภาคที่มีศักยภาพสูง มีประชากรกว่าหนึ่งพันล้านคน มีเศรษฐกิจเติบโตเร็วที่สุดในโลก และเป็นแหล่งวัตถุดิบและพลังงานสำคัญ

ล่าสุด IMF ได้รายงานไว้ว่า ๑๑ จาก ๒๐ ประเทศที่เติบโตเร็วที่สุดในโลกอยู่ในทวีปแอฟริกา แต่แม้ว่า จะมีการเติบโตที่สูง แต่หลายประเทศก็ยังเผชิญกับ ปัญหาความยากจน โดยประเทศส่วนใหญ่ยังไม่ สามารถบรรลุเป้าหมายด้านการพัฒนาโดยเฉพาะ Millennium Development Goals ซึ่งมีกำหนดจะ สิ้นสุดภายในปี ค.ศ. ๒๐๑๕

นอกจากนี้ พัฒนาการในทวีปแอฟริกาก็ได้สร้าง กระแสทั่วโลก โดยเฉพาะในเดือน มีนาคม ค.ศ. ๒๐๑๓ นิตยสาร The Economist ได้เรียกทวีป แอฟริกาว่า The Hopeful Continent หลังจากที่ ๑๓ ปีก่อนหน้าในปี ค.ศ. ๒๐๐๐ ได้เรียกทวีป แอฟริกา ว่าเป็น The Hopeless Continent

ขณะนี้ ประเทศต่าง ๆ เช่น จีน ญี่ปุ่น อินเดีย เวียดนาม ตุรกี สหรัฐฯ และสหภาพยุโรป เป็นต้น ได้มีกลไกหรือกระชับความสัมพันธ์กับทวีปแอฟริกา และนอกจากจะได้รับการตอบรับที่ดีจากทวีป แอฟริกาด้วยแล้ว ประเทศเหล่านี้ก็ได้รับโอกาส มากกว่าประเทศอื่น ๆ ในการดำเนินการค้าและ การลงทุนกับทวีปแอฟริกา ไทยจึงยังมีความจำเป็น ที่จะต้องมองการณ์ไกลเพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ กับทวีปที่กำลังเพิ่มบทบาทของตนเองในทุกด้าน

Thai-Africa Initiative คืออะไร

เป็นข้อริเริ่มทางนโยบายของไทยเพื่อสร้างเวที ความร่วมมือระหว่างไทยกับแอฟริกาใน ๓ ด้าน หลักได้แก่ (๑) ความร่วมมือด้านเศรษฐกิจเพื่อสร้าง ลู่ทางเพิ่มพูนการค้า และการลงทุน (๒) ความร่วมมือ ด้านการพัฒนาที่จะเพิ่มพูนการแลกเปลี่ยนความรู้ และประสบการณ์ ผ่านโครงการ Thai Volunteers และทุนศึกษาอบรม (เกษตร สาธารณสุข HRD การท่องเที่ยว) และ (๓) ความร่วมมือด้านยุทธศาสตร์ เพื่อให้ไทยและแอฟริการ่วมมือใกล้ชิดในเวที ระหว่างประเทศ

โดยข้อริเริ่มฯ อาศัยจุดแข็งของประเทศไทย ในฐานะประเทศกำลังพัฒนาที่ ผ่านประสบการณ์ และความท้าทายคล้ายคลึงกับประเทศแอฟริกา โดยนอกจากความร่วมมือในสามด้านนี้แล้ว อีกจุดมุ่งหมายของข้อริเริ่มของไทยคือ กระชับความ ร่วมมือไทย-แอฟริกาเพื่อขยายไปสู่การสร้าง ความเชื่อมโยงระหว่างเอเชียกับแอฟริกาซึ่งยังคง เป็น missing link อยู่

ในการนี้ ไทยจะเป็นเจ้าภาพจัดการประชุม ระดับสูงไทยและแอฟริกา (Thai-Africa High-level Dialogue) ในเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ เพื่อให้มี

ข้อคิดเห็นระดับสูงเกี่ยวกับแนวทางการกระชับ
ยกระดับความสัมพันธ์ และการเป็นหุ้นส่วนเชิง
ยุทธศาสตร์ พร้อมกับเพื่อหาช่องทางในการกระชับ
ความเชื่อมโยงระหว่างเอเชียและแอฟริกา

เกี่ยวอะไรกับเอเชีย-แอฟริกา

การเชื่อมโยงระหว่างเอเชียกับแอฟริกา ซึ่งได้
สืบเนื่องมาจากการประชุมประวัติศาสตร์ภายหลัง
สงครามโลกครั้งที่ ๒ ที่เมืองบันดุง ประเทศอินโดนีเซีย
ก็เป็นส่วนหนึ่งของการส่งเสริมความสัมพันธ์กับทวีป
แอฟริกาของไทย

เอเชีย-แอฟริกาได้เคยมีการรวมตัวครั้งใหญ่ที่
เมืองบันดุง โดยไทยเองก็ได้เข้าร่วมเมื่อปี ค.ศ. ๑๙๕๕
การประชุมได้สะท้อนถึงเจตนารมณ์ของประชาชน
แอฟริกาและเอเชียเพื่อต่อต้านลัทธิอาณานิคม
รักษาเอกราชแห่งชาติ พิทักษ์สันติภาพของโลก และ
ส่งเสริมมิตรภาพของประชาชนทั้งโลก และในที่สุด
ก็เป็นรากฐานของการตั้งกลุ่มประเทศไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใด
หรือ Non-Aligned Movement (NAM)

ขณะนี้ได้ผ่านไปกว่า ๕๐ ปีแล้ว โดยเมื่อปี
ค.ศ. ๒๐๐๕ ได้มีการจัดประชุมเอเชีย-แอฟริกาครั้งที่
สอง โดยผลการประชุมสำคัญคือจัดตั้ง The New
Asian-African Strategic Partnership หรือ NAASP
ซึ่งเป็นแผนการกระชับหุ้นส่วนระหว่างสองทวีป แต่
ขณะนี้ โลกได้เปลี่ยนไปมากโดยมีได้มีแค่ประเด็น

การเมือง เศรษฐกิจโลกได้ซับซ้อนมากขึ้น กอปรกับ
การเติบโตของแอฟริกา ย่อมทำให้ต้องหันมามองว่า
การเชื่อมโยงระหว่างสองทวีปที่กำลังพัฒนาอย่าง
รวดเร็ว และเป็น last two frontiers ของการเจริญ
เติบโตนั้นเพียงพอแล้วหรือยังมี Missing Link
ระหว่างกันอยู่ ที่สำคัญ Thai-Africa Initiative
มีวิสัยทัศน์และมุมมองที่เปิดต่อการเป็นหุ้นส่วนกับ
แอฟริกา ไม่เพียงเฉพาะระหว่างไทยกับแอฟริกา
เท่านั้น แต่ระหว่างไทย เอเชีย และแอฟริกาด้วย

ภาพประกอบจาก

1. www.worldbank.org

2. panafricanwomen.com

เราอาจเปลี่ยนแปลงโลกได้ ๒ แบบ
แบบแรก คือ การลงแรงเปลี่ยนแปลง
“โลกใบเดิม” ให้เป็น “โลกใบใหม่”
แบบที่สอง คือ การเปลี่ยนมุมมองต่อ “โลกใบเดิม”
บางทีแค่เปลี่ยน “ความเคยชิน”
เปลี่ยนจุดยืนที่มอง
เราจะพบ “โลกใบใหม่” ที่ไม่เหมือนเดิม

จาก
ชีวิตไม่ใช่ไม่ใช่ชีวิต
“หนุ่มเมืองจันท์”

โคลอมเบียกับการทูตในช่วงเปลี่ยนผ่านสำคัญของประเทศ

ณัชชา ใจชูศรี

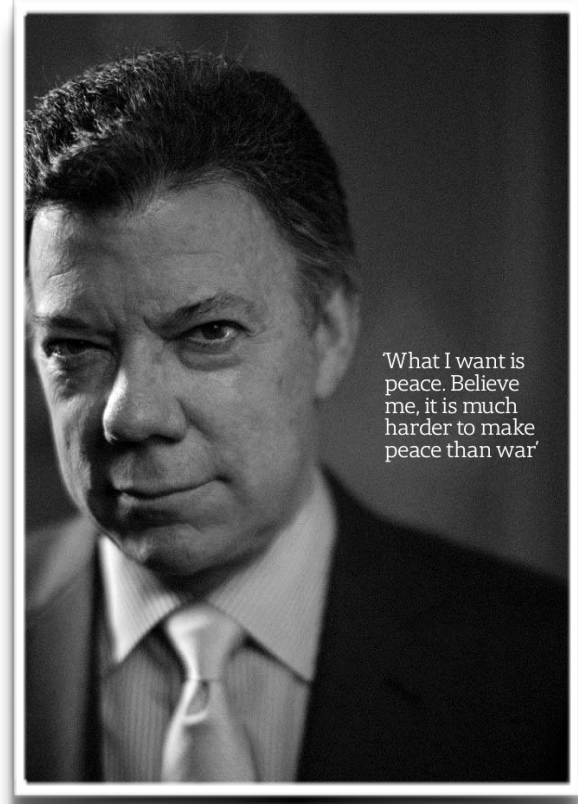
เมื่อพูดถึงโคลอมเบีย นอกจาก กาแฟ กล้วย ดอกไม้ ฟุตบอล และสาวงามแล้ว ภาพจำเกี่ยวกับประเทศที่หนีไม่พ้นคือปัญหายาเสพติดและการก่อการร้ายที่ยืดเยื้อยาวนานกว่า ๕๙ ปี อย่างไรก็ตาม ผู้เขียนได้มีโอกาสเข้าใจประเทศนี้ลึกซึ้งขึ้นจากการอบรมในหลักสูตร Asian Diplomat ที่กระทรวงการต่างประเทศโคลอมเบียเป็นเวลา ๑ เดือน เมื่อ ๑๕ กรกฎาคม - ๕ สิงหาคม ๒๕๕๖ ที่ผ่านมา ณ กรุงโบโกตา สาธารณรัฐโคลอมเบีย ซึ่งผู้ร่วมการอบรมได้เรียนรู้ข้อมูลเกี่ยวกับโคลอมเบียผ่านการดูงานและรับฟังบรรยายสรุปโดยผู้บริหารและเจ้าหน้าที่หน่วยราชการที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนผู้แทนภาคเอกชนและวิชาการของโคลอมเบีย

แม้ที่ผ่านมาโคลอมเบียจะห่างไกลและห่างเหินกับไทย แต่น่าสนใจว่าทั้งสองประเทศได้เคยผ่านและกำลังเผชิญความท้าทายในการดำเนินนโยบายระหว่างประเทศที่คล้ายคลึงกันหลายประการ การศึกษาสิ่งที่เกิดขึ้นในโคลอมเบียจึงอาจเป็นประโยชน์ต่อไทยไม่มากนักน้อย โดยเฉพาะรัฐบาลของนาย Juan Manuel Santos ประธานาธิบดีคนปัจจุบันที่ปรับกระบวนการประเทศใหม่ ใช้กลยุทธ์ทางการทูตนำพาโคลอมเบียสู่มิติใหม่ในเวทีระหว่างประเทศ และได้แสดงให้เห็นถึงความสามารถและความทะเยอทะยานและศักยภาพของโคลอมเบียที่จะเป็นผู้นำภูมิภาค

เพื่อนบ้านที่ดีกับการรักษาความมั่นคงภายในประเทศ

ที่ผ่านมา การปราบปรามผู้ก่อการร้ายของรัฐบาลโคลอมเบียมีความซับซ้อนอย่างมากเนื่องจากผู้ก่อการร้ายได้ใช้ประเทศเพื่อนบ้าน อันได้แก่ เวเนซุเอลา และเอกวาดอร์เป็นที่พักพิง ความสัมพันธ์ระหว่างโคลอมเบียกับประเทศทั้งสองจึงตั้งอยู่บนพื้นฐานของความไม่ไว้วางใจ อันมีมูลหลังจากการอุดมการณ์ทางการเมืองที่แตกต่าง และการที่โคลอมเบียใกล้ชิดด้านการทหารเป็นพิเศษกับสหรัฐฯ ซึ่งเอกวาดอร์และเวเนซุเอลามองว่าเป็นฝ่ายตรงข้าม

นโยบายสายเหยี่ยวของ นาย Álvaro Uribe อดีตประธานาธิบดีโคลอมเบียสายอนุรักษ์นิยมในการกวาดล้าง

นาย Juan Manuel Santos ประธานาธิบดีคนปัจจุบันของโคลอมเบีย

ภาพประกอบจาก www.slideshare.net/ANI_Colombia/the-newcolombiafinancialtimes

กลุ่มก่อการร้ายกลุ่มต่าง ๆ แม้จะสามารถบั่นทอนกำลังกลุ่มผู้ก่อการร้ายลงได้กว่าครึ่งหนึ่ง กระนั้น ก็เป็นชัยชนะที่แลกมาด้วยความแตกหักทางการทูตกับเอกวาดอร์และเวเนซุเอลา โดยในปี ๒๕๕๑ โคลอมเบียล่งล้างดินแดนของเอกวาดอร์เพื่อโจมตีฐานของผู้นำคนสำคัญของกลุ่มก่อการร้าย Revolutionary Armed Forces of Colombia หรือกลุ่ม FARC ซึ่งเป็นกลุ่มก่อการร้ายที่ใหญ่ที่สุด และต่อมาในเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๓ โคลอมเบียได้เรียกร้องให้องค์การรัฐอเมริกัน (Organization of American States - OAS) ประณามเวเนซุเอลาในการสนับสนุนกลุ่ม FARC

ด้วยเหตุนี้ การปรับปรุงความสัมพันธ์กับเพื่อนบ้านที่สะดุดลงจึงเป็นภารกิจเร่งด่วนของนาย Juan Manuel Santos ประธานาธิบดีคนปัจจุบัน โดยทันทีหลังจากได้รับตำแหน่งเมื่อสิงหาคม ๒๕๕๓ นาย Santos ได้รับเปลี่ยนท่าทีของประเทศให้เป็นสายกลางมากขึ้น และได้้นำการทูตมา

ใช้ในการแก้ปัญหาความมั่นคงภายใน ท่ามกลางวิกฤตการทางการเมือง นาย Santos ได้พบหารือกับผู้นำของเอกวาดอร์และเวเนซุเอลาเพื่อรื้อฟื้นและกระชับความสัมพันธ์ โดยมองข้ามความขัดแย้งในอดีตและแสวงหาความร่วมมือในประเด็นที่เป็นประโยชน์ร่วมกัน ซึ่งนาย Santos ประสบความสำเร็จในเวลาอันรวดเร็ว การพัฒนาความสัมพันธ์ดังกล่าวส่งผลให้โคลอมเบียได้รับความร่วมมืออย่างดีจากเพื่อนบ้านโดยเฉพาะอย่างยิ่งจากเวเนซุเอลา นำไปสู่การเปิดโต๊ะเจรจาสันติภาพระหว่างรัฐบาลกับกลุ่ม FARC เมื่อเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๕ ที่กรุงฮาวานา โดยมีคิรบาเวเนซุเอลา และนอร์เวย์เป็นผู้อำนวยความสะดวก การเจรจาดังกล่าวนับเป็นครั้งแรกที่มีการหารือในประเด็นที่จับต้องได้ อาทิ การปูทางให้กลุ่ม FARC ได้มีส่วนร่วมทางการเมืองในรัฐสภา เป็นต้น ทั้งนี้ ทั้งสองฝ่ายสามารถบรรลุข้อตกลงได้แล้วในเรื่องการปฏิรูปที่ดิน ซึ่งเป็น ๑ จาก ๖ ประเด็นเจรจา โดยรัฐบาลโคลอมเบียคาดว่าจะสามารถบรรลุข้อตกลงได้ภายในปี ๒๕๕๖ นี้

การทูตเชิงเศรษฐกิจของโคลอมเบียในการมองมายังเอเชียแปซิฟิก

แผนพัฒนาประเทศ ๔ ปี (๒๕๕๔-๒๕๕๗) ของรัฐบาลชุดนี้ มีชื่อว่า “Prosperity for All” อันเป็นแผนพัฒนาหลักของประเทศเนื่องจากโคลอมเบียไม่มีแผนพัฒนาเศรษฐกิจ

และสังคมระยะยาว มีวัตถุประสงค์ที่จะสร้างความกินดีอยู่ดีให้แก่ประชาชน โดยการสร้างงาน-ลดความยากจน-และเพิ่มความมั่นคง โดยนโยบายการทูตเป็นเครื่องมือหนึ่งในการขยายโอกาสทางเศรษฐกิจของประเทศของแผนฉบับนี้

แผนพัฒนาประเทศฉบับดังกล่าว กำหนดอย่างชัดเจนว่าโคลอมเบียจะดำเนินความสัมพันธ์เชิงรุกกับภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกซึ่งจะเป็นหัวใจของเศรษฐกิจโลกในทศวรรษหน้า และเป็นภูมิภาคที่ได้เปรียบดุลการค้ากับโคลอมเบียอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ นอกจากมิตรประเทศดั้งเดิม อันได้แก่จีน (คู่ค้าอันดับ ๒ ของโคลอมเบียรองจากสหรัฐฯ) ญี่ปุ่น และเกาหลีใต้แล้ว โคลอมเบียประสงค์จะเพิ่มความสัมพันธ์กับมิตรอื่น ๆ ในภูมิภาคซึ่งรวมถึงอินเดีย และอาเซียน โดยรัฐบาลจะกระชับสัมพันธ์ผ่านการเยือนระดับสูงและการผลักดันปฏิสัมพันธ์ระหว่างภาครัฐและเอกชน ทั้งสองฝ่ายอย่างต่อเนื่อง

ในมิติทวิภาคี โคลอมเบียได้เปิดสำนักงานการค้าและสถานเอกอัครราชทูตในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกเพิ่มเติม โดยได้กลับมาเปิดสถานเอกอัครราชทูตในประเทศไทยอย่างเป็นทางการอีกครั้งเมื่อเดือนกรกฎาคมที่ผ่านมาหลังจากที่ปิดไปเมื่อปี ๒๕๓๕ นอกจากนี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศโคลอมเบียได้เยือนไทยอย่างเป็นทางการในเดือนเดียวกัน นับเป็นการแลกเปลี่ยนการเยือนระดับสูงครั้งแรกในรอบ ๑๙ ปี

>>>About Colombia<<<

Investor Protection
Index

6th in the world
(1st in South America)

FDI (2012)

16.7 billion USD
(18th in the world)

Water Supply

4th in the world

Crude Oil Production

3rd in South America
(21st in the world)

Economy

3rd largest in South
America

Bio diversity

7th in the world

นอกจากนี้รัฐบาลโคลอมเบียส่งเสริมการทำความตกลงการค้าเสรีอย่างมาก โดยในปัจจุบัน โคลอมเบียมีความตกลงการค้าเสรีที่ประกาศใช้แล้ว ๘ ฉบับ และลงนามแล้ว ๓ ฉบับ ครอบคลุมคู่ค้าหลักแล้วเกือบทั้งหมด อาทิ สหรัฐฯ แคนาดา สหภาพยุโรป เกาหลีใต้

และประเทศลาตินอเมริกา เป็นต้น ทำให้ธุรกิจในประเทศสามารถเข้าถึงผู้บริโภค ๑.๕ พันล้านคนทั่วโลก รัฐบาลใช้ข้อได้เปรียบนี้ ผสมกับมาตรการคุ้มครองการลงทุนต่างชาติ ตลอดจนสิ่งจูงใจอื่น ๆ เป็นสิ่งดึงดูดการลงทุนจากต่างชาติ

ขณะนี้ โคลอมเบียอยู่ระหว่างการเจรจาความตกลงการค้าเสรีกับญี่ปุ่น และอยู่ระหว่างทำการศึกษาความเป็นไปได้กับออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ และจีน อย่างไรก็ตาม แม้โคลอมเบียจะมีขนาดเศรษฐกิจใหญ่กว่าชิลีและเปรู แต่ยังไม่ได้เข้าเป็นสมาชิกความร่วมมือทางเศรษฐกิจในเอเชีย-แปซิฟิก (APEC) ทำให้ประเด็นการเข้าเป็นสมาชิก APEC เป็นประเด็นที่โคลอมเบียจะผลักดันอย่างมากในปีนี้

ในมิติพหุภาคี โคลอมเบียให้ความสำคัญกับ**กลุ่มพันธมิตรแปซิฟิก หรือ Pacific Alliance** อันเป็นการรวมเขตเศรษฐกิจของประเทศลาตินอเมริกาชายฝั่งมหาสมุทรแปซิฟิก ได้แก่ โคลอมเบีย เม็กซิโก เปรู และชิลี ซึ่งมีความพร้อมและไม่ต้องการตกขบวนในการค้าขายกับเอเชียแปซิฟิก ทั้งนี้ นาย Santos เป็นผู้ผลักดันสำคัญใน

การจัดตั้ง Pacific Alliance ซึ่งมีสำนักงานตั้งอยู่ที่เมือง Cali เมืองเศรษฐกิจสำคัญของโคลอมเบียในการการค้ากับแปซิฟิก ที่ผ่านมา Pacific Alliance สนใจที่จะมีความสัมพันธ์กับอาเซียนอย่างมาก โดยในขั้นนี้ได้มีการหารือเรื่องแนวปฏิบัติของอาเซียนแล้วเพื่อที่จะจัดให้มีการหารือในระดับรัฐมนตรีต่อไป ทั้งนี้ ในการประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ ๒๓ ที่บรูไนฯ นายกรัฐมนตรีไทยได้กล่าวสนับสนุนให้อาเซียนเปิดความสัมพันธ์กับ Pacific Alliance ด้วย

ส่องกระแสมองความท้าทายทางการทูตของโคลอมเบีย

๑. การบริหารความสัมพันธ์กับสหรัฐฯ

แม้ที่ผ่านมาโคลอมเบียจะได้รับประโยชน์จากการเป็นพันธมิตรที่แนบแน่นกับสหรัฐฯ ไม่ว่าจะเป็นความร่วมมือในการปราบปราม ยาเสพติดและผู้ก่อการร้าย ตลอดจนในด้านเศรษฐกิจที่โคลอมเบียได้เบียดดุลการค้าจากสหรัฐฯ ซึ่งเป็นคู่ค้ารายใหญ่ที่สุด รวมทั้งบรรลุความตกลงการค้าเสรีโคลอมเบีย-สหรัฐฯ ที่เพิ่งมีผลบังคับใช้ อย่างไรก็ตาม รัฐบาลโคลอมเบียประเมินว่าการปรับความสัมพันธ์กับสหรัฐฯ จะเป็นประโยชน์กับโคลอมเบียมากกว่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะช่วยในการกระชับความสัมพันธ์ระหว่างโคลอมเบียกับประเทศลาตินอเมริกา

ด้วยเหตุนี้ โคลอมเบียจึงต้องการมีบทบาทแบบ “หุ้นส่วน” ที่เท่าเทียมกับสหรัฐฯ โดยได้ริเริ่มความร่วมมือในประเด็นที่หลากหลายและสร้างสรรค์เพื่อลดความครอบงำของสหรัฐฯ ด้านความมั่นคง ล่าสุดทั้งสองประเทศได้จัดตั้งคณะทำงานร่วมในสาขาเทคโนโลยี สิ่งแวดล้อม และสิทธิมนุษยชน (สหรัฐฯ จัดให้โคลอมเบียอยู่ใน Tier 1 ในรายงานสถานการณ์การค้ามนุษย์ของสหรัฐฯ)

โคลอมเบียยังอาศัยความใกล้ชิดกับสหรัฐฯ ในการแสดงบทบาท “สะพาน” ที่จะเชื่อมสหรัฐฯ กับลาตินอเมริกา ที่ในปัจจุบันอิทธิพลของสหรัฐฯ กำลังถูกรุกคืบโดยจีน ทั้งนี้ โคลอมเบียแสดงความตั้งใจที่จะผลักดันให้ควมมีส่วนร่วมในกรอบ OAS ซึ่งมีสหรัฐฯ เป็นสมาชิก นอกจากนี้ มีผู้วิเคราะห์ว่า หากการเจรจาสันติภาพที่ฮาวานาประสบความสำเร็จ จะส่งผลให้ควมและสหรัฐฯ ลดความเย็นชาลง

ภาพประกอบจาก

1. www.slideshare.net/ANI_Colombia/the-newcolombiafinancialtimes
2. www.luxurylatinamerica.com/colombia/touring_colombia.html
3. en.ria.ru/analysis/20100816/160223344.html
4. colombiareports.co/wp-content/uploads/2013/07/guidebooks.jpg

๒. การรับผลคำตัดสินของศาลโลกในข้อพิพาทกับ นิการากัวเรื่องพื้นที่รอบหมู่เกาะในทะเลแคริบเบียน

ภายหลังจากคำตัดสินของศาลโลกเมื่อ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ นาย Santos และกระทรวงการต่างประเทศโคลอมเบีย ต้องอยู่ในภาวะกดดันอย่างหนัก เนื่องจากประชาชน โคลอมเบียกว่าร้อยละ ๘๕ ไม่ยอมรับคำตัดสินที่มอบสิทธิ เหนือน่านน้ำราว ๗๕,๐๐๐ ตร.กม. รอบหมู่เกาะที่เป็นของ โคลอมเบียในทะเลแคริบเบียนใกล้ชายฝั่งนิการากัวให้แก่ นิการากัว ทั้งนี้ นิการากัวเป็นฝ่ายขอให้ศาลโลกกำหนด เขตแดนทางทะเลบริเวณดังกล่าวเมื่อ ๑๑ ปีก่อน

รัฐบาลโคลอมเบียมองว่าศาลโลกตัดสินผิดพลาดด้วย เหตุผลหลายประการ เหตุผลสำคัญประการหนึ่งเนื่องจากการ แบ่งแยกหมู่เกาะของโคลอมเบียออกจากกัน ส่งผล กระทบต่อการทำประมงของชาวโคลอมเบียบนหมู่เกาะ รวมทั้งภารกิจของโคลอมเบียในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และปราบปรามกระบวนการค้ายาเสพติดในบริเวณดังกล่าว

รัฐบาลโคลอมเบียมีท่าทีคัดค้านผลการตัดสินอย่าง ชัดแจ้ง และได้ถอนตัวออกจากความตกลง Pact of Bogota ซึ่งระบุให้ประเทศในภูมิภาคอเมริกาใช้กลไก ศาลโลกในการยุติข้อพิพาทระหว่างกัน หลายฝ่ายมองว่า ท่าทีดังกล่าวอาจมีผลเสียต่อการวางตัวเป็นกลางทางการ ทูตของโคลอมเบียและการเจรจาสันติภาพกับกลุ่ม FARC เนื่องจากเวเนซุเอลาซึ่งมีบทบาทสำคัญในการเจรจา สันติภาพดังกล่าวมีความใกล้ชิดกับนิการากัว

ภายหลังจากคำตัดสิน ผู้นำของทั้งสองประเทศได้หารือ เกี่ยวกับการปฏิบัติตามคำตัดสิน โดยโคลอมเบียบอกว่ามี

อุปสรรคด้านกฎหมายภายในจึงไม่อาจทำตามคำตัดสิน ในขณะที่ นิการากัวก็แสดงความเป็นเจ้าของพื้นที่พิพาท ดังกล่าว โดยการประกาศว่าจะเริ่มมอบสัมปทานการ สักรวจพลังงานในพื้นที่พิพาทดังกล่าว ดังนั้น เรื่องนี้จึงยังไม่จบและต้องติดตามกันต่อไป

๓. การเพิ่มบทบาทในเวทีโลก

โคลอมเบียได้เปลี่ยนการวางตัวในเวทีโลกจากประเทศ ผู้รับเป็น “ประเทศผู้ให้” และเริ่มแสวงหาความร่วมมือ แบบได้-ได้ ในประเด็นที่สร้างสรรคมากขึ้น อาทิ ด้านการพัฒนา การศึกษา การสอนภาษาสเปน สิทธิมนุษยชน สิ่งแวดล้อม เทคโนโลยี เป็นต้น รวมทั้งเพิ่มบทบาทในประเด็นระหว่าง ประเทศ อาทิ การเป็นสมาชิกคณะมนตรีความมั่นคง สหประชาชาติ การรณรงค์ต่อต้านทุพพทุฒนาการ การกำหนด ท่าทีในการปฏิรูปสหประชาชาติ รวมถึงการผลักดันให้ UNHCR ปิดสำนักงานในโคลอมเบียเพื่อสะท้อนพัฒนาการ ด้านสิทธิมนุษยชนในประเทศที่ดีขึ้น

รัฐบาลชุดปัจจุบันได้จัดตั้งสำนักงานสร้างภาพลักษณ์ เพื่อลบล้างภาพลักษณ์การเป็นประเทศแห่ง “ปัญหา” และนำเสนอภาพลักษณ์ใหม่ในฐานะการเป็นประเทศ แห่ง “คำตอบ” โดยเน้นศักยภาพด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และภูมิประเทศที่เป็นเอกลักษณ์ของโคลอมเบีย นอกจากนี้ หน่วยงานรัฐได้ปรับโฉมเว็บไซต์องค์การให้ ทันสมัยและใช้ Theme สัญลักษณ์การประชาสัมพันธ์ ประเทศอย่างมีเอกภาพ

เปรียบเทียบโคลอมเบีย-ไทย

	พื้นที่	ประชากร	GDP	GDP per capita	GDP Growth
	1.1 ล้าน ตร.กม.	46.4 ล้านคน	369.6 พันล้าน USD	7,673 USD	4%
	0.5 ล้าน ตร.กม.	66.8 ล้านคน	366 พันล้าน USD	5,390 USD	5.8%

	อัตราเงินเฟ้อ	Total dependency ratio	Potential support ratio	Renewable water reserve
	3.2%	51.2%	10.7%	2,132 คิวบิกกิโลเมตร
	3.5%	38.6%	7.4%	438.6 คิวบิกกิโลเมตร

เรียนรู้จากนิวซีแลนด์ สังคมพหุวัฒนธรรม

กาญจนา ภัทรโชค และฉลองขวัญ ถาวรายุศม์

Kia ora! เมื่อ ๒๘ กันยายน – ๖ ตุลาคม ๒๕๕๖ ที่ผ่านมา ผู้เขียนได้มีโอกาสนำคณะผู้นำชุมชนและผู้แทนจากภาคส่วนต่าง ๆ ที่ปฏิบัติงานอยู่ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้เดินทางไปศึกษาดูงานเรื่องสังคมพหุวัฒนธรรมที่กรุงเวลลิงตันและนครโอ๊คแลนด์ ประเทศนิวซีแลนด์ และจะขอเล่าถึงการบริหารจัดการสังคมพหุวัฒนธรรมที่ได้เรียนรู้จากหน่วยงานต่าง ๆ ในนิวซีแลนด์ให้กับผู้อ่าน Thinking Hat ค่ะ

นิวซีแลนด์ – ประเทศแห่งความหลากหลาย

นิวซีแลนด์ถือเป็นประเทศที่มีความหลากหลายของประชากรมาก โดยปัจจุบัน นอกเหนือจากประชากรส่วนใหญ่ที่เป็นคนผิวขาวแล้ว นิวซีแลนด์ยังมีประชากรกลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ จำนวนมาก ได้แก่ ชาวเมารี (๑๔-๑๕%) ชาวหมู่เกาะแปซิฟิก (๙%) และกลุ่มชาติพันธุ์อื่น (๑๐-๑๑%) ส่งผลให้นิวซีแลนด์เป็นประเทศที่มีความหลากหลายสูงเป็นอันดับที่ ๔ ของกลุ่มประเทศ OECD และนครโอ๊คแลนด์ซึ่งเป็นเมืองธุรกิจสำคัญเป็นเมืองที่มีความหลากหลายสูงเป็นอันดับ ๒ ของโลก รองจากนครโตรอนโต ของแคนาดา

การบริหารจัดการสังคมพหุวัฒนธรรม

รัฐบาลนิวซีแลนด์มองว่า ความหลากหลายของประชากรเป็นทั้งโอกาส (เช่น การใช้กลุ่มผู้อพยพเป็น

สะพานในการเชื่อมโยงกับภูมิภาคต่าง ๆ ทั่วโลก) และความท้าทาย (เช่น ความสมานฉันท์ภายในประเทศ) จึงต้องพยายามเพิ่มโอกาสและลดความท้าทาย โดยรัฐบาลนิวซีแลนด์มีนโยบายให้ทุกคนเข้าเป็นส่วนหนึ่งของสังคม และสร้างความเชื่อมโยงระหว่างกลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ รวมทั้งจัดตั้งกลไกต่าง ๆ เพื่อรองรับความเป็นสังคมพหุวัฒนธรรม อาทิ Office of Ethnic Affairs ในกระทรวงมหาดไทย และ Human Rights Commission

Office of Ethnic Affairs มีหน้าที่ให้คำแนะนำแก่หน่วยงานภาครัฐในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับความหลากหลายในสังคม เช่น การตั้งถิ่นฐาน การตรวจคนเข้าเมือง เป็นต้น ตลอดจนให้ข้อมูลด้านวัฒนธรรมที่เป็นประโยชน์ เช่น หน่วยงานควรมีห้องสำหรับละหมาดสำหรับพนักงานชาวมุสลิม เป็นต้น นอกจากนี้ ยังมีบริการ Language Line ทางโทรศัพท์ โดยไม่คิดค่าใช้จ่าย โดยจะมีล่าม ๔๔ ภาษา (รวมทั้งภาษาไทย) เพื่อช่วยอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน โดยเฉพาะกลุ่มผู้อพยพและชาวต่างชาติในการติดต่อกับหน่วยงานภาครัฐ ยิ่งไปกว่านั้น ผู้ใช้บริการยังสามารถเลือกว่าจะใช้ล่ามเพศชายหรือหญิงในภาษาต่าง ๆ ได้อีกด้วย

“ผู้มีธรรมะเป็นหลักในชีวิต จึงต้องหมั่นฝึกจิตให้รู้เท่าทันอยู่เสมอ อาจต้องพักกระดากทรายติดตัวไว้เตือนสติตนเองว่า พร้อมจะขัดถูสนิมที่เกิดขึ้นตลอดเวลาด้วยความไม่ประมาท เมื่อใดที่เริ่มรู้สึกตัวเองชักไม่ธรรมดา ก็จงมองไปยังบุคคลที่ยิ่งใหญ่ทั้งในอดีตและปัจจุบัน จะได้เห็นเราห่างไกลจากท่านเหล่านั้นเหลือเกิน มองตัวเองให้เห็นเป็นเหมือนมดเล็ก ๆ ตัวหนึ่งท่ามกลางมดเป็นล้าน ๆ ตัว ไม่ได้มีความสำคัญยิ่งใหญ่อะไรเลย เพราะถ้าเทียบกับโลก และจักรวาลอันกว้างใหญ่ไพศาล ตัวเราก็กเล็กลง ฝุ่นละออง เป็นเพียงเศษธุลีบนดาวเคราะห์ดวงนี้เท่านั้น และหากจะเปรียบเทียบกับความยืนยาวของประวัติศาสตร์หรืออายุของกาแล็คซี่ ชีวิตหนึ่งของเรานี้ก็เพียงเศษเสี้ยววินาทีเท่านั้น”

จาก สร้างคนคุณภาพ, ก่อศักดิ์ ไชยรัศมีศักดิ์

Human Rights Commission เป็นองค์กรอิสระซึ่งมีหน้าที่ส่งเสริมสิทธิมนุษยชนในนิวซีแลนด์ และเสริมสร้างความสมานฉันท์ระหว่างบุคคลและกลุ่มต่าง ๆ ในสังคมที่ผ่านมา Human Rights Commission ได้ดำเนินโครงการที่น่าสนใจ อาทิ New Zealand Diversity Action Programme

ภาพประกอบจาก www.scoop.co.nz/stories/HL0410/S00266.htm

เพื่อสร้างความปรองดองของทุกกลุ่มชาติพันธุ์และศาสนาในสังคม นอกจากนี้ ในทุกปี จะมีการมอบรางวัล Diversity Award ให้แก่หน่วยงานที่ทำงานส่งเสริมความหลากหลายในสังคมอีกด้วย

ประเด็นด้านความหลากหลายที่นิวซีแลนด์ให้ความสำคัญมากที่สุด คือ การดำเนินนโยบายต่อชาวเมารี เนื่องจากในอดีต รัฐบาลนิวซีแลนด์ไม่ได้ปฏิบัติตาม **สนธิสัญญา Waitangi** (ข้อตกลงระหว่างอังกฤษกับชนเผ่าเมารี เมื่อปี ค.ศ. ๑๘๔๐) จนเกิดการใช้ความรุนแรงเพื่อเรียกร้องสิทธิและอัตลักษณ์ของชาวเมารีขึ้น ปัจจุบัน รัฐบาลนิวซีแลนด์ได้ประกาศขอโทษยอมรับความผิดพลาดในอดีต มีนโยบายชดเชยและเยียวยา พื้นฟูวัฒนธรรมและภาษาเมารี รวมทั้งเปิดโอกาสให้ชาวเมารีมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรร่วมกับภาครัฐ

อีกประเด็นหนึ่งที่ทางคณะได้เรียนรู้จาก Human Rights Commission คือ แนวทางการบริหารจัดการความแตกต่างในสังคม ซึ่งนิวซีแลนด์จะเน้นไปที่การปฏิบัติตามกฎหมายและการเคารพหลักนิติธรรม และการออกนโยบายใด ๆ จะคำนึงถึงข้อจำกัดทางวัฒนธรรม แต่จะระมัดระวังไม่ให้ความแตกต่างทางศาสนาเป็นอุปสรรค โดยได้ยกตัวอย่างถึงกรณีของกลุ่มผู้หิญามุสลิมเรียกร้องขอให้สละว้ายน้ำสาธารณะจัดช่วงเวลาสำหรับกลุ่มของตนโดยเฉพาะ รัฐบาลได้มีนโยบายให้จัดช่วงเวลาสำหรับผู้หิญา โดยไม่ได้จำกัดเฉพาะหิญามุสลิม

ตัวอย่างดังกล่าวเป็นความพยายามที่จะไม่แยกแต่ละกลุ่มออกจากกัน แต่จะให้แต่ละกลุ่มได้เรียนรู้วัฒนธรรมของกันและกัน เนื่องจากเห็นว่า **การแยกออกจากกัน ในระยะยาวจะทำให้เกิดความเป็น “เขา” เป็น “เรา”**

นอกเหนือจากสองหน่วยงานข้างต้นที่คณะได้ไปศึกษาดูงานแล้ว อันที่จริงแล้ว รัฐบาลนิวซีแลนด์ยังมีกลไกอื่น ๆ อีกมากในการบริหารจัดการสังคมพหุวัฒนธรรม อาทิ กระทรวงกิจการเมารี (Ministry of Maori Affairs) กระทรวงกิจการหมู่เกาะแปซิฟิก (Ministry of Pacific Island Affairs) ซึ่งมีภารกิจในการบริหารจัดการกลุ่มชาติพันธุ์โดยเฉพาะ รวมทั้ง กระทรวงการพัฒนาสังคม (Ministry of Social Development)

นอกจากนี้ คณะยังได้เข้าพบหารือกับหน่วยงานภาคเอกชนและ NGOs อีกหลายแห่ง ซึ่งได้รับรางวัล

ภาพประกอบจาก www.hrc.co.nz

Diversity Award จาก Human Rights Commission ด้วย ซึ่งจะขอเล่าประเด็นที่น่าสนใจดังนี้

Refugee Trauma Recovery เป็น NGO ที่ให้คำปรึกษาและฟื้นฟูผู้ลี้ภัยที่เคยตกเป็นเหยื่อของความรุนแรง โดยไม่คิดค่าใช้จ่าย เป้าหมายคือการช่วยให้ผู้ลี้ภัยสามารถปรับตัวและรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของสังคมนิวซีแลนด์ โดยที่ยังสามารถคงอัตลักษณ์/ วัฒนธรรมดั้งเดิมของตนเอง ในขณะเดียวกันก็ตระหนักถึงความเป็นพลเมืองที่พร้อมอุทิศประโยชน์ให้แก่ประเทศนิวซีแลนด์ ตัวอย่างที่ชัดเจนคือเจ้าหน้าที่ขององค์กรท่านหนึ่งที่คณะได้พบหารือด้วย ซึ่งเป็นอดีตผู้ลี้ภัยชาวบอสเนียเมื่อ ๒๐ ปีก่อน ปัจจุบันได้มาทำงานในองค์กรนี้เพื่อช่วยเหลือผู้ลี้ภัยในยุคหลังให้สามารถปรับตัวเข้าสู่สังคมนิวซีแลนด์ได้เช่นเดียวกับเธอ

Auckland Regional Chamber of Commerce and Industry ซึ่งแม้ว่าจะมีหน้าที่หลักในการส่งเสริมการค้า การลงทุนของบริษัทสมาชิก แต่ก็ร่วมดำเนินกิจกรรมที่ช่วย สนับสนุนความเป็นสังคมพหุวัฒนธรรมในนครโอ๊คแลนด์ อาทิ **โครงการ New Kiwis** ซึ่งช่วย professional migrants ในการหางานที่เหมาะสมกับคุณสมบัติโดยไม่คิดค่าใช้จ่าย **การจัด Diversity Breakfast** ซึ่งเชิญผู้เชี่ยวชาญมาบรรยาย ถึงวัฒนธรรมต่าง ๆ ในเชิงลึก เพื่อให้นายจ้างได้เข้าใจใน ตัวลูกจ้างมากขึ้น

Peace Foundation เป็น NGO ที่ฝึกอบรมเรื่อง peace education ให้แก่ครู นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน โดยมีโครงการที่สำคัญ เช่น **โครงการ Cool Schools** ซึ่ง ร่วมกับกระทรวงสาธารณสุข ในการแก้ปัญหา bullying ในโรงเรียน และ**โครงการ Maori Conflict Resolution Programme** เพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับเยาวชนในโรงเรียน เมารี เป็นต้น

สุดท้ายนี้ ผู้เขียนจะขอเล่าถึงการบริหารจัดการของ โรงเรียนเมารี ซึ่งเป็นประเด็นที่ถูกกล่าวถึงในการหารือกับ หลาย ๆ หน่วยงานในการศึกษาคูณครั้งนี้ กล่าวคือ โรงเรียนเมารีถูกจัดตั้งขึ้นในช่วงของการฟื้นฟูภาษาและ วัฒนธรรมเมารี ในปี ค.ศ. ๑๙๘๐ โดยโรงเรียนเมารีจะ สอนภาษาเมารีตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงมหาวิทยาลัย และแต่ละสถานศึกษาสามารถจัดหลักสูตรการเรียน การสอนของตนเองได้ แต่ต้องอยู่ภายใต้มาตรฐานการควบคุม ของกระทรวงศึกษาธิการ แม้ว่าจะเป็นโรงเรียนเมารี แต่ในความเป็นจริงกลับเป็นโรงเรียนที่มีความหลากหลาย

ทางศาสนาและชาติพันธุ์ของนักเรียนเช่นเดียวกับโรงเรียน ปกติ เนื่องจากโรงเรียนเมารีได้เปิดรับนักเรียนที่ไม่ใช่ชาว เมารีด้วย ซึ่งได้ช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้ที่จะอยู่ร่วมกันใน พหุสังคมตั้งแต่เยาว์วัย และเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่สามารถ ยอมรับในวัฒนธรรมที่แตกต่างจากของตนได้

บทเรียนที่ได้รับ

แม้ว่าบริบทของนิวซีแลนด์จะมีความแตกต่างกับ กรณีจังหวัดชายแดนภาคใต้ของไทย แต่ผู้เขียนก็เชื่อว่าการดำเนินงานหลาย ๆ อย่างของหน่วยงานที่คณะได้มี โอกาสพบหารือมีประโยชน์อย่างยิ่งและน่าจะสามารถนำ มาปรับใช้กับการแก้ปัญหาความรุนแรงในภาคใต้ได้ เช่น

- ▶ เราสามารถยอมรับความแตกต่างและความ หลากหลายของกันและกันได้ โดยไม่จำเป็นต้องบังคับให้ ใครต้องสูญเสียความเป็นตัวของตัวเองให้มาเหมือนเรา
- ▶ ถ้าเราไม่สามารถลดความขัดแย้ง หรือลดความ รุนแรงที่เกิดขึ้นโดยคนบางกลุ่ม เราก็สามารถเลือกที่จะ ปลุกฝังสันติในจิตใจให้เด็ก ให้คนรุ่นใหม่ โดยเริ่มจาก ครอบครัว จากห้องเรียน จากที่ทำงานได้
- ▶ โลกทุกวันนี้แคบลงทุกวัน เราต้องเรียนรู้ที่จะยอมรับ และเคารพความแตกต่างหลากหลาย นิวซีแลนด์อาจ ไม่ใช่สังคมสมบูรณ์แบบ (ซึ่งคงไม่มีในโลก) แต่ก็มียะไร ที่เราเรียนรู้ได้มาก เรียนรู้จากความสำเร็จเพื่อที่จะได้ ทำบ้าง และจากความผิดพลาดเพื่อที่จะได้ไม่ทำ

ท่านเป็นหัวหน้าประเภทไหน? มีนายประเภทไหน จะได้ทำตัวถูก?

ที่มา: สร้างคนคุณภาพ,
ก่อศักดิ์ ไชยรัศมีศักดิ์

นกเหยี่ยว

เน้นผลลัพธ์ ควบคุมเป้าหมาย
ต้องการความชัดเจนตรงประเด็น

นกแก้ว

เน้นการปรับตัวและการบูรณาการ
ข้อมูล ชอบการเปลี่ยนแปลง
หลีกเลี่ยงการตัดสินใจในทันที

นกห่านป่า

เน้นการทำตามมาตรฐาน
มีความระมัดระวัง เคารพกติกา
ใส่ใจในคุณภาพและ
รายละเอียด

นกยูง

เน้นความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล
ชอบแบ่งปัน ใส่ใจในภาพลักษณ์
มีชีวิตชีวา ชอบให้ความร่วมมือ

นกกระเจตกเทศ

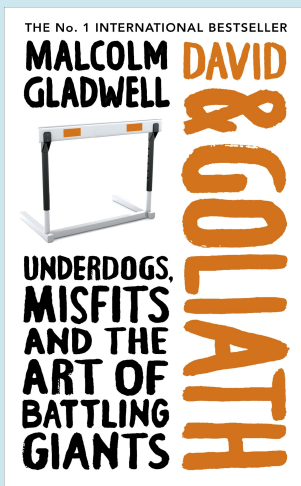
เน้นการทำงานด้วยความอดทน
ไม่ชอบบรรยากาศความขัดแย้ง
มีความกลมเกลียว อ่อนโยน
ให้ความร่วมมือกับทีม

Book Review

กาญจนา ภัทรโชค

David & Goliath: Underdogs, Misfits and the Art of Battling Giants

โดย Malcolm Gladwell

Thinking Hat ฉบับนี้ขอแนะนำหนังสือชื่อ David and Goliath : Underdogs, Misfits and the Art of Battling Giants เขียนโดย Malcolm Gladwell ผู้เขียน Tipping Point, Blink และ Outliers

หนังสือเรื่องนี้เขียนถึงผู้ที่อาจจะดูเหมือนเป็นผู้เสียเปรียบ ผู้ด้อยโอกาส แต่ที่จริงแล้วเมื่อพิจารณาดูดี ๆ ความเสียเปรียบ ความด้อยโอกาสเหล่านั้นสามารถถูกเปลี่ยนให้เป็นพลังผลักดันสู่ความสำเร็จได้

หนังสือแบ่งออกเป็นสามส่วน ส่วนที่หนึ่งกล่าวถึงความได้เปรียบของผู้เสียเปรียบ และความเสียเปรียบของผู้ได้เปรียบ ส่วนที่สองกล่าวถึงการที่ความยากลำบากกลับกลายเป็นเครื่องผลักดันสู่ความสำเร็จ และส่วนที่สามกล่าวถึงข้อจำกัดของอำนาจ “ข้อจำกัดของอำนาจ” ขอบใจคำนี้

ขอยกตัวอย่างมาเล่าเป็นบางเรื่อง ที่มาสเกตบอลเยาวชนหญิงในแคลิฟอร์เนียซึ่งสู้คู่แข่ง โดยแม้ตัวเตี้ยและไม่มีประสบการณ์ ก็สามารถอาศัยความตัวเล็กเล่นเกมเร็ว คอยกันคู่ต่อสู้ไม่ให้บุกมาโยนลูกเข้าห่วงทำคะแนนได้

อีกเรื่องหนึ่งเล่าถึงขนาดของห้องเรียนซึ่งคนส่วนใหญ่มักคิดว่าชั้นเรียนขนาดใหญ่จะเป็นสิ่งที่ไม่ดี นักเรียนจะไม่ได้รับการดูแลเอาใจใส่จากครูดีเพียงพอ แต่ผู้เขียนพยายามพิสูจน์ว่า ขนาดที่พอดีต้องไม่ใหญ่หรือเล็กเกินไป ถ้าเล็กเกินไป ก็จะทำให้ขาดการแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นที่หลากหลาย หรือหากครูไม่มีคุณภาพ ไม่ว่าห้องเรียนจะเล็กหรือใหญ่ก็คงแย่พอๆกัน

อีกเรื่องเล่าถึงความได้เปรียบของการเข้ามหาวิทยาลัยที่ไม่ใหญ่จนเกินไปเพื่อจะได้เป็นท็อปของชั้นเรียน เมื่อเทียบกับการเข้ามหาวิทยาลัยใหญ่ แต่อาจกลายเป็นผีในร้าย เพราะเรียนไม่จบ

ยังมีอีกหลาย ๆ เรื่องในเล่มนี้ที่น่าสนใจมาก ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเหตุการณ์ในไอร์แลนด์เหนือ การต่อสู้ระหว่างกลุ่มโปรเตสแตนต์และคาทอลิก และการพยายามเข้ามาปราบปรามของกองทัพอังกฤษ ซึ่งในที่สุดแล้ว ก็พบว่าพลังอำนาจและอาวุธไม่ได้เป็นเครื่องมือแก้ปัญหา

อ่านหนังสือเล่มนี้ด้วยความเพลิดเพลินมาก เหมือนสมัยอ่านเพชรพระอุมาหรือหนังสือกำลังภายในที่ต้องตะลุยอ่านจนจบ หนังสือเล่มนี้คอยยั่วให้เราคิดวิเคราะห์และตั้งคำถามตลอดเวลาที่อ่าน เป็นหนังสือที่น่าสนใจมากที่สุดเล่มหนึ่งที่เคยอ่านมาขอแนะนำให้ไปลองหามาอ่านกันดูค่ะ

“ The excessive use of force creates legitimacy problem, and force with legitimacy leads to defiance, not submission. ”

จาก David & Goliath

คณะผู้จัดทำ

นางกาญจนา ภัทรโชค ผู้อำนวยการสำนักนโยบายและแผน
นางสาลิณี ผลประไพ นักการทูตชำนาญการ
นางสาววันดา อมตวิวัฒน์ นักการทูตชำนาญการ
นายณวิน จิราพันธ์ นักการทูตปฏิบัติการ (กรมเอเชียใต้ฯ)
นางสาวณัชชา ใจชูศรี นักการทูตปฏิบัติการ
นางสาวฉลอมขวัญ ธารราษฎร์ นักการทูตปฏิบัติการ

ชี้แนะ/ ส่งข่าวและบทความ/ ติดต่อเรา

สำนักนโยบายและแผน กระทรวงการต่างประเทศ
โทรศัพท์ ๐ ๒๒๐๓ ๕๐๐๐, ๐ ๒๖๔๔ ๖๘๒๒
โทรสาร ๐ ๒๖๔๓ ๕๒๖๔
E-mail policy.mfa@gmail.com
Portal <http://www.mfa.go.th/policy>